

at begge de to Forandringer maa siges at være væsentlige Forbedringer af denne Stats- eiendom. — Jeg maa bede det høie Thing undskyldte, at jeg har dvælet saa længe ved denne Sag. Jeg har nu gennemgaaet fra Udvalgets Flertals Side, hvad det har havt at anføre med Hensyn til de enkelte Poster, og vil nu gaa over til at omtale Mindretallets Bemærkninger. Mindretallet har gjort sine Bemærkninger til de forskjellige Poster, men jeg maa sige, at det ikke har været meget helbdigt, idet der ved adskillige Poster, der ikke indeholde ligefremme Hensyninger til, hvad de to Statsrevisorer have sagt, findes ikke saa faa faktiske Urigtigheder, som jeg skal tillade mig nærmere at paavise. — Med Hensyn til den første Post om Efterbetaling af Pensionersforhøielse ifølge Højesteretsdom af 23de Januar 1883, maa jeg bemærke, at naar Statsrev. forernes Akte gaar ud paa, at der ikke er søgt Bevilling, da er jeg i Stand til at oplyse, at Regjeringen ikke har kunnet efterkomme dette. Jeg har henvendt mig i vedkommende Kontor. Da denne Højesteretsdom var falden, førte det i sine Konsekventer til, at alle de Pensionister, der vare stillede paa samme Maade som den, der havde erhvervet Dommen, ogsaa skulde have deres Pensioner forhøiede. Dette gjorde, at man maatte tage en stor Mængde Sager frem igjen og foretage store Beregninger. Disse Beregninger blev først færdige i Mai Maaned, medens Tillægsbevillingsloven det Aar er af 18de April. Altsaa kunde denne Udgift ikke være kommet paa denne Tillægsbevillingslov; selvfølgelig kunde den heller ikke optages paa en senere Finantslov eller paa en senere Tillægsbevillingslov. Med Hensyn til denne Post bemærker Mindretallet, at der er gode Grunde til her at gjøre en Indstilling, idet der skulde være noget Særligt ved denne Post, og dette Særlige skulde da være, at her handles om en helt ubevilget Konto. Det skulde Mindretallet ikke have sagt, og navnlig ikke, at det er en helt ubevilget Konto, thi det er den slet ikke. I Regnskabet er den vel stillet op som en særlig Konto, men det er den i Virkeligheden ikke. Den ved Højesteretsdommen hjemlede Pension falder ind under de andre med kalkulatoriske Beløb opførte Konti. Det er Pensioner, som tilkomme Personer, som een Gang have Pensionsret ifølge Lovgivningen. Noget Andet er det, at Regjeringerne tidligere have fortolket Loven urigtig og derfor udbetalt Mindre; men de Pensioner, de Paagjældende have faaet, falde ligefrem ind under selve Bevillingerne, som findes i Budgettet. Der bevilges visse runde Summer til de Folk, som ere stillede saa og saa, og som i Hen-

hold til de og de Love skulde have en Pension. Det Eneste, som der kunde siges i saa Henseende, er, at denne Udbetaling angaar ikke blot Finantsloven 1882—83, men ogsaa nogle tidligere Aar. Hvis man vilde have gjort det gjældende, saa maatte man have opløst denne Post og regnet ud, hvor Meget der vedrører Aaret 1882—83, og hvor Meget der vedrører de tidligere Aar. Men iøvrigt er det som sagt en ørfesløs Undersøgelse, idet Overstridelsen ikke kunde komme op paa Tillægsbevillingsloven. Jeg skal dog hen- vise til et andet Tilfælde, hvor man netop har havt en Udgift, hvor det maatte siges at være „en helt ubevilget Konto“, det er paa Theaterregnskabet. Jeg henviser her til Statsrevisionens Betænkning Side 165. Ser man hen til Udgiftsjiben paa Theatrets Budget, da ender den med Nr. 13; men i Regnskabet findes et Nr. 14: Brandfikerhedsforanstaltninger. Sammenhængen er den, at i Aarets Løb blev det paalagt Theatret at anskaffe et Overrislingsapparat. Saa afholdt Kirke- og Undervisningsministeriet Udgiften hertil med 11,800 Kr., hvorpaa Ministeren forlangte Beløbet efterbevilget. Dette skete paa Tillægsbevillingsloven, men Mere kom heller ikke ind paa denne Konto. Naar man nu efterser Regnskabet, findes der paa denne Konto foruden Udgiften til Overrislingsapparatet en 13—14 Udgifter af meget forskjellig Natur, som gaa ud paa at sikke mod Brandfare, til sammen til Beløb 6,225 Kr. Det er altsaa for saa vidt Udgifter paa „en helt ubevilget Konto“. Herom siger Statsrevisionens Betænkning: „Overstridelsen 6,225 Kr. 39 Ore formenes efter Omstændighederne at kunne passere, uagtet det ikke ses, at den ikke kunde have været dækket ved Tillægsbevilling.“ — Dernæst kommer jeg til Løbe- nummer 2: Udgift til en Legationssekretærs Arbeide i Ministeriet. Der har Udvalgets Flertal tilstrækkelig paavist, at Ministeriet har havt Hjemmel i Anmærkningerne til den omhandlede finantsele Lov til at handle som slet. Som bekjendt ere Anmærkningerne til en Bevilling, naar Bevillingen gives af Rigs- dagen, og ingen Indvending bliver gjort mod Anmærkningerne, bindende Norm for Udgif- tens Afholdelse. Der siges i Anmærknin- gerne, at Ministeriet skiftevis kan hjem- falde en Legationssekretær til Tjeneste i Mini- steriet. Man synes altsaa endog at have for- udsat, at man ordentligvis stadig vilde komme til at have en Legationssekretær hjemme. Ministeriet har nu havt Brug for en Legationssekretærs Arbeide i Ministeriet, og saa har man fundet, at han egnede sig for Ministeriet, og derfor ansat ham i samme. Mindretallet siger nu til Slutning: